

fornøjelse mellem Haandværksmestrene, fordi denne Mand skal kunne tage det hele. Selv om Arbejdet blev udbudt, og det var en udenbys Mester, der fik det, er det Regelen, at de stedlige Arbejdere blive foretrukne til selve Arbejdet, saa for deres Vedkommende vil der ikke være noget forgjort ved, at Arbejdet bliver udbudt i Licitation. Jeg finder det, som sagt, forkasteligt, men Flertallets Villie maa jo ske ogsaa med Hensyn til den Side af Sagen, og saa er der ikke andet at gøre for os end at sige, at vi have paataalt det i rette Tid og paa rette Sted.

Sabroe: Den højtærede Minister vilde fraraade at tale om Fejøsagen. Jeg kender ikke Enkelthederne i denne Sag; det er muligt, at den højtærede Minister kender dem bedre, men jeg kender et Par forhenværende Fejødommere, og hvis det skulde falde i Justitsministerens Lod at komme over til Fejø, saa vil han faa Skudsmaalet for de to Herrer, den, som dømte den omtalte Kvinde, og saa Ferslev, der nu er død, og som desværre i alt for lang Tid fik Lov til at være Herredsfoged nede i Kolding. Og ligegyldigt, hvor Justitsministeren spørger sig for i de Jurisdiktioner, hvor de paagældende Personer have virket som Dommere, vil han erfare, at der har raadet en meget stor Harme mod deres Maade at handle og dømme paa. (Afbrydelse). Ja, nu er Ferslev heldigvis død i de allersidste Dage; den Gang han levede, var han en farlig Mand, nu er han det ikke, og derfor skal jeg indskrænke mig til disse ganske faa Bemærkninger om ham.

Jeg beklager, at jeg ikke har kunnet erholde en Skrivelse, som Udvalget har faaet fra Justitsministeren, en Skrivelse, som indeholder Svar paa adskillige Spørgsmaal, som jeg bl. a. paa vore Meningsfællers Vegne har stillet til Justitsministeren, fordi denne Skrivelse er ganske interessant. Men blandt de Besvarelser, som foreligge paa vore Spørgsmaal, er der enkelte Besvarelser, som forekom mig meget betegnende for det Hastværk, man har haft med det foreliggende Forslag. Det er et Svar paa vort Spørgsmaal om, i hvilken Udstrækning Varetægtsarrest har fundet Anvendelse ved forskellige nærmere omtalte Jurisdiktioner. Det have vi ikke kunnet faa Svar paa fra Justitsministeren, og det synes mig dog nok, at det burde vi kunne kræve. Hvorledes holdes Folk i Arrest, i hvor lang Tid, med hvor stor eller

ringe Vilkaarlighed og Elasticitet udføres vore Domme og sætter man Folk i Varetægtsarrest herhjemme? Det have vi slet ikke kunnet faa noget at vide om, og jeg tror, det vilde have bidraget i høj Grad til at skaffe os Klarhed over de Forhold, vi her beskæftige os med, om vi kunde have faaet fra Justitsministeren en virkelig fyldestgørende Oplysning om, hvorledes det forholder sig med Varetægtsarrestens Benyttelse i de forskellige Jurisdiktioner.

Justitsministeren (Bülow): Det er kun et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Odense (Marott), jeg har at gøre. Det ærede Medlem sagde, at da man fik Fængselsdirektørens Skrivelse, har man i Odense tænkt, at nu var Sagen afgjort til Fordel for Nyborg. Nej, det har man ikke, thi i Skrivelsen fra Odense Byraad af 12. April 1911 udtales det, „at Grunden til, at der ikke fra Odense Byraads Side kom til at foreligge et alternativt Tilbud om vederlagsfrit at afgive til Staten passende og fornøden Grund til det paatænkte nye Fængselsetablisement var alene den, at man, som Forhandlingerne formede sig, maatte antage, at der — dels af økonomiske Grunde, dels af Hensyn til det ønskelige i, at den nye Anstalt snarest kunde tages i Brug — ikke vilde blive Tale om at opføre en helt ny Anstalt paa ubebygget Grund“. Altsaa, man tilbød intet, fordi, siges der, man gik ud fra, at Rytterkasernen vilde blive valgt til Trods for Ministerens Skrivelse. Saaledes forklarer man det nu den 12. April. At jeg ikke i Tiden mellem 14. Februar og 14. Marts kunde skrive til Odense Byraad om Spørgsmaalet angaaende vederlagsfri Grund, er ganske naturligt, da jeg ikke har haft nogen som helst Anelse om, at Odense Byraad har tænkt paa at ville give vederlagsfri Grund. Jeg kunde da ikke forhandle med dem derom.

Marott: Jeg sagde før, at Odense Byraad rimeligvis i første Øjeblik havde tænkt, at Sagen var afgjort. Jeg har netop noteret det op her, og jeg ved, at jeg har sagt det. Det er ikke rigtigt, hvad den højtærede Justitsminister der siger: Og desuden har man altsaa fra Byraadets Side senere ment, at der burde gøres et Forsøg i den Retning. Jeg synes, at Skrivelsen her, Bilag Nr. 10, giver aldeles fyldestgørende Svar paa det Spørgsmaal, som den højtærede Minister nu